

กิจกรรมฟื้นฟู

ครั้งที่ 2

ตอบรับพระเยซูเจ้า ด้วยการกลับใจ เชื่อและกลายเป็นศิษย์ของพระองค์

เพลง

ภาวนา

บทนำ

พวกเราส่วนใหญ่เกิดมาในครอบครัวคริสตชน ได้รับศีลล้างบาปตั้งแต่ยังเป็นทารก “ล้างบาปแต่ยังไม่ได้รับข่าวดี ยังไม่ได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงที่ได้พบปะกับพระเยซูเจ้าและเกิดการกลับใจ” การเติบโตของเราที่จะบรรลุวุฒิภาวะในความเชื่อจึงขึ้นอยู่กับตัวเราเอง

เราจะแสดงความรักและรับใช้ผู้อื่นอย่างเป็นทางการได้อย่างไร
ในสถานการณ์ซึ่งต่อหน้าเรามีแต่ความยากจน สงคราม ความรุนแรง

เราต้องสนใจดูแลคนที่ต้องการความช่วยเหลือ ดูแลรักษ โลก คนจน
การกระทำของเราต้องแสดงถึงความยุติธรรมและสันติภาพ

แม้ในสภาพยากจน เราถูกเรียกให้ทำทุกอย่างเท่าที่ทำได้เพื่อบรรเทา
ความยากจน

ในสถานการณ์สงครามและความรุนแรง เราถูกเรียกให้เป็นผู้สร้างสันติ
เราต้องปฏิบัติต่อผู้ที่ทำงานกับเราด้วยความยุติธรรมและเมตตา (จ่าย
ค่าแรงอย่างยุติธรรม แบ่งผลกำไรอย่างเป็นธรรม)

ไม่ว่าเราจะทำงานที่ไหน (หน่วยงานรัฐ การศึกษา ภาคส่วนเอกชน)
เราต้องแน่ใจว่าเรากำลังรับใช้เพื่อนมนุษย์ หลีกเลี่ยงการฉ้อโกง และช่วย
กันยุติการฉ้อราษฎร์บังหลวง

เราต้องใช้ความสามารถ ทักษะและสิ่งที่มีเพื่อทำประโยชน์แก่ผู้อื่น
และเปลี่ยนแปลงสังคม

เราต้องอาสาช่วยงานของวัด สังฆมณฑล หน่วยงานสงเคราะห์ต่าง ๆ
การดำเนินชีวิตความเชื่อ คือการเป็นศิษย์แท้ของพระเยซูเจ้า เป็น
“ศิษย์พระคริสต์”

- ซึ่งฟังพระวาจาและประกาศ
- ซึ่งวางใจในพระเยซูเจ้าและมีสัมพันธ์กับพระองค์ด้วยการภาวนา
- ซึ่งปฏิบัติตามพระบัญญัติแห่งความรักและรับใช้

ไตร่ตรอง ในกลุ่มย่อย 2-3 คน

- ในชุมชนวัดของเรามีคริสตชนแต่ละจำพวกมากน้อยเพียงใด
(ร้อยละเท่าไรของจำนวนคริสตชนในเขตวัด)

บทเสริม

คริสตชนแต่ละคนเป็นศิษย์พระคริสต์ กฤษฎีกา ข้อ 5

“พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทยเชื่อมั่นและตระหนัก
ว่า คริสตชนทุกคนโดยอาศัยศีลล้างบาป มีส่วนร่วมในชีวิต
พระตรีเอกภาพ กลับกลายเป็นบุตรของพระบิดาเจ้า เป็น
ส่วนหนึ่งของพระกายทิพย์ของพระคริสต์เจ้า (เทียบ 1คร 12)
เป็นพระวิหารของพระจิตเจ้าผู้ทรงบันดาลให้เข้ามีส่วนร่วม
ในชีวิตของพระคริสต์เจ้า เป็นกิ่งอรุณที่ติดกับลำต้น (เทียบ
ยน 15) ดังนั้น คริสตชนทุกคนจึงเป็นศิษย์พระคริสต์ด้วย
การดำเนินชีวิตสอดคล้องกับความเชื่อ โดยปฏิบัติตาม
พระวาจาพระเจ้า สำนึกถึงบทบาทสำคัญยิ่งในการประกาศ
ข่าวดีตามพระบัญชาของพระเยซูคริสต์ (เทียบ มธ 28:
19-20) เป็นประจักษ์พยานด้วยชีวิต ทำตามแบบอย่าง
ของพระอาจารย์ด้วยการรักผู้อื่นก่อน จนผู้คนรอบข้าง
สัมผัส เข้าใจได้ถึงความรักของพระเจ้า และตอบรับความ
รักของพระองค์”

การประกาศพระวาจาของพระเจ้า

- ในฐานะศิษย์พระคริสต์ เราสานต่อพันธกิจของพระองค์ด้วยการประกาศข่าวดีแห่งพระอาณาจักรแก่ผู้อื่น
- นี่ไม่ใช่หน้าที่ของพระสงฆ์เท่านั้น แต่ของฆราวาสทุกคนด้วย
- บรรลุวุฒิภาวะในความเชื่อหมายความว่าแต่ละคนรับผิดชอบในพันธกิจการเป็นธรรมทูตของตน

ง. เราแสดงความเชื่อให้โลกเห็นอย่างไร

อ่านและไตร่ตรองพร้อมกัน

“โลกรับฟังคนที่เป็นประจักษ์พยานมากกว่าคนที่เพียงแต่สอน”

(พระสันตะปาปา ปอล ที่ 6)

- เราประกาศพระวาจาไม่ใช่เพียงด้วยคำพูดเท่านั้นแต่ด้วยชีวิต
- เราเป็นประจักษ์พยานถึงพระวาจาด้วยความประพฤติและการดำเนินชีวิตของเรา
- วิธีการที่ดีที่สุดที่จะประกาศคำสอนของพระเยซูเจ้าในเรื่องความรัก ความเมตตา การรับใช้ ความซื่อสัตย์ การให้อภัย ก็คือดำเนินชีวิตตามที่เราสอน

ความเชื่อคือการวางใจในพระเยซูเจ้า

- ความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ลึกซึ้งกับพระเยซูเจ้า
- ความรักที่แสดงออกในการภาวนา รับศีลศักดิ์สิทธิ์ และโดยเฉพาะศีลมหาสนิท

พระทัย จงอย่าเกี่ยวข้องกับกิจการแห่งความมืดซึ่งไร้ผลตรงกันข้าม จงประณามกิจการเหล่านั้น” (อฟ 5:8-11)

ความหมายของ “การกลับใจ”

- สวมใส่มนุษย์ใหม่ ดำเนินชีวิตในความสว่าง (เลียนแบบพระคริสตเจ้า ในความเมตตา ความรัก การรับใช้ ความถ่อมตน ความซื่อสัตย์ ฯลฯ)
- กลายเป็นคนใหม่ เป็นตนเองอย่างที่ดีที่สุด

ทุกคนต้องการ “การกลับใจ”

กฤษฎีกาของสมัชชาใหญ่ของพระศาสนจักรในประเทศไทย (ค.ศ. 2015)

ข้อ 11 ได้กล่าวถึงความสำคัญในเรื่องนี้ไว้ว่า

“คริสตชนผู้ปฏิบัติศาสนกิจและผู้ละทิ้งการปฏิบัติขรวมทั้งบุคคลผู้สนใจเป็นคริสตชน เมื่อได้ลองจุ่มชีวิตลงในความรักของพระเจ้าโดยเข้าร่วมในชุมชนคริสตชนย่อยที่มีบรรยากาศอารยธรรมแห่งความรัก และได้เริ่มเจริญชีวิตตามบทบัญญัติแห่งความรักของพระคริสตเจ้า จนเกิดเป็นประสบการณ์ความเชื่อ ได้พบพระคริสตเจ้า ได้สัมผัสความรักของพระองค์แล้ว การกลับใจ (metanoia) จะเกิดตามมา เขาเองจะเปิดใจไตร่ตรองชีวิตของตน สำนึกในสภาพจริง ความกลวง ความว่างเปล่า ความล้มเหลว ความผิดพลาด บกพร่อง ความท้อใจในอดีต และจะก้าวเข้าสู่การตัดสินใจครั้งสำคัญยิ่งในชีวิต ที่จะเป็นการตอบรับและจัดให้พระองค์ความรักที่เขาได้สัมผัส เป็นเป้าหมายแรกและสำคัญ

ก. คริสตชน 3 จำพวก

เป็นคริสตชนแต่ชื่อ

- เขามีชื่อว่าเป็นคริสตชนแต่ปฏิบัติตัวดังคนไม่มีศาสนา ดำเนินชีวิตราวกับว่าไม่มีพระเจ้า
- ไม่ใส่ใจว่าพระคริสตเจ้าเป็นใคร ไม่รู้จักคำสอนของพระศาสนจักร คำสอนด้านจริยธรรม หรือไม่ก็ถือตามคำสอนเหล่านี้
- เป็นทาสของบาป แสวงหาความร่ำรวย ทรัพย์สิน อำนาจ
- ไม่ได้เจริญชีวิตดังผู้ติดตามพระคริสตเจ้า

เป็นคริสตชนบางโอกาส หรือตามฤดูกาล

- เป็นคริสตชนวันอาทิตย์ หรือเมื่อไปวัด แต่วันอื่นๆ ก็มีชีวิตอีกอย่างหนึ่ง
- บางคนก็ไปวัดตามเทศกาลฉลองต่างๆ เช่น คริสตมาส ปีสง่า
- บางคนก็เลือกปฏิบัติคำสอนบางประการของพระศาสนจักร
- บางคนก็ไม่อยู่กับร่องกับรอย ดูราวกับว่าศรัทธา แต่เจริญชีวิตไร้ศีลธรรม

เป็นคริสตชนที่ปฏิบัติตามความเชื่อ และมีบทบาทในพระศาสนจักร

- เป็นผู้ที่เติบโตในความเชื่อ
- เขาอาจเคยเป็น “คริสตชนแต่ชื่อ” หรือ “คริสตชนบางโอกาส” มาก่อน แต่ได้ผ่านประสบการณ์ซึ่งเปลี่ยนแปลงชีวิตของเขา
- ความเชื่อของเขาเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ดำเนินชีวิตเป็นศิษย์พระคริสต์อย่างแท้จริง

ความเชื่อของชุมชน

- ความเชื่อมิใช่เป็นเรื่องส่วนตัว
- ก่อนอื่นใดเป็นเรื่องที่มาจากชุมชน
- เราเกิดมาในชุมชนคริสตชน พระศาสนจักร ซึ่งเป็นชุมชนแห่งความเชื่อ
- เรามีประสบการณ์การกลับใจในชุมชนคริสตชน
- ความเชื่อของเราเติบโตในชุมชนคริสตชน
- เราดำเนินชีวิตความเชื่อร่วมกันเป็นชุมชน

ดังนั้น “การกลับใจ” จึงหมายถึงการยอมรับพระเยซูเจ้าเป็นศูนย์กลางของชีวิต หลีกเลียงบาป ทวีความเชื่อในพระองค์ และกลับกลายเป็นศิษย์ที่แท้จริง เป็นสมาชิกของ “ชุมชนคริสตชน” (พระศาสนจักร)

ภาวนา วอนขอพลังและความมุ่งมั่นที่จะลงมือทำ
สิ่งที่เราได้เรียนรู้
ทั้งในระดับส่วนตัว ในครอบครัว และในชุมชนของเรา

ข. การเปลี่ยนแปลงเมื่อได้พบกับพระเยซูเจ้า

อ่าน อฟ 4: 17-24 ไตร่ตรองส่วนตัว (3 นาที)

คำถามนำการไตร่ตรอง

- เมื่อไรในชีวิตของฉันที่ฉันรู้สึกว้าพระเจ้าอยู่กับฉัน
- ประสบการณ์นี้เปลี่ยนแปลงชีวิตฉันอย่างไร

แบ่งปันกับคนข้างเคียง (7 นาที)

แบ่งปันในที่ประชุมรวม (เลือกสมาชิกคนหนึ่งจากแต่ละกลุ่มย่อย)

การแบ่งปันนี้เป็นการประกาศยืนยันความเชื่อส่วนตัวซึ่งมากกว่าการรายงาน

สรุป

การกลับใจ (metanoia)

- การพบปะส่วนตัวกับพระคริสตเจ้า อาศัยพระวาจาและเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต
- เชื่อในพระเยซูเจ้าว่าพระองค์เป็นเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ไถ่กู้
- หลีกเลียงบาปและความชั่ว (ออกจากความมืด)
- ละทิ้งมนุษย์เก่าและการกระทำของความมืด (ความเห็นแก่ตัว ความโลภ การฉ้อโกง ไร้ศีลธรรม ความรุนแรง ฯลฯ)

“ในอดีตท่านเคยเป็นความมืด แต่บัดนี้ท่านเป็นความสว่างในองค์พระผู้เป็นเจ้า จงดำเนินชีวิตเช่นบุตรแห่งความสว่างเถิด ผลแห่งความสว่างคือความดี ความชอบธรรมและความจริงทุกประการ จงแสวงหาสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพอ

การภาวนาแสดงถึงความวางใจในพระคริสต์

- เมื่อเราภาวนา เราแสดงความเชื่อและวางใจในพระคริสต์
- เราเชื่อว่าพระองค์ทรงอยู่ใกล้และฟังเรา
- เราวางใจว่าพระองค์จะตอบคำภาวนา การภาวนามีใช้เพียงขอสิ่งที่ต้องการจากพระเจ้า แต่ยังเป็นเวลาที่เรารอภัยและขอบคุณพระองค์ด้วย

การรับศีลศักดิ์สิทธิ์

- ในฐานะผู้ติดตามพระเยซูเจ้า เราแสดงความเชื่อโดยมีส่วนร่วมในพิธีบูชาขอบพระคุณ
- ร่วมโต๊ะศักดิ์สิทธิ์และเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์และเพื่อนพี่น้อง
- ในศีลอภัยบาป เราคืนดีกับพระ และตอกย้ำความเชื่อในพระเมตตา
- ยอมรับว่าเราเป็นคนบาป อีกทั้งปรารถนาจะชดเชยบาปและมีชีวิตใหม่

ความเชื่อ คือการทำตามคำสั่งของพระเยซูเจ้า

- “ความเชื่อที่ไร้กิจการเป็นความเชื่อที่ตาย”
- ความเชื่อแสดงออกในการกระทำด้วยความรักและการรับใช้ ใส่ใจผู้ยากไร้ ดูแลโลก
- ทำให้พระอาณาจักรของพระเจ้าเป็นความจริง นั่นคือมุ่งสู่ความยุติธรรม สันติภาพ การพัฒนา การปลดปล่อย การดูแลรักษา สิ่งแวดล้อม

สูงสุดของชีวิตเขา เขาจะเปิดใจยอมรับการฟื้นฟูชีวิตความเชื่อขึ้นใหม่ หรือสมัครใจเข้ารับความเชื่อเป็นคริสตชน พร้อมทั้งก้าวเข้าร่วมชุมชนคริสตชนย่อยซึ่งเป็นเสมือน “เซลล์ชีวิตอารยธรรมความรัก” เพื่อเติบโตต่อไปในกระบวนการเรียนรู้คำสอนสำหรับผู้สนใจเป็นคริสตชน (RCIA) หรือกระบวนการเรียนคำสอนผู้ใหญ่ต่อเนื่องรูปแบบต่างๆ

สำหรับผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปแล้ว เขาจะได้รับการหล่อเลี้ยงให้เติบโตอย่างต่อเนื่องในความเชื่อต่อไป

ในที่สุดเขาจะเปิดขอบฟ้าใหม่ ชีวิตความเชื่อของตนก้าวสู่พันธกิจการนำข่าวดีแห่งความรักของพระเจ้าไปแบ่งปันให้กับทุกคน โดยดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยานแก่ผู้อื่น ตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่งก่อน และ ณ เวลาอันเหมาะสม ก็ จะเชิญชวนบุคคลผู้สนใจความเชื่อเหล่านั้นให้มาลองสัมผัสความรักของพระเจ้าในชุมชนคริสตชนย่อยที่มีบรรยากาศอารยธรรมใหม่นี้ รวมทั้งพวกเขาเองก็จะร่วมมือกันในกิจการความรักเมตตาภาคปฏิบัติ ให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือแก่พี่น้องผู้ยากไร้และบุคคลชายขอบสังคมในวงกว้างกว่าเดิมกำลังความสามารถด้วย”

ค. เติบโตในความเชื่อ

ไตร่ตรองส่วนตัวและแบ่งปันกับคนข้างเคียง
คำถามนำการไตร่ตรอง

- ฉันเติบโตในความเชื่อและดำเนินชีวิตเป็นศิษย์พระคริสต์อย่างไร

สรุป

การเติบโตในความเชื่อ

เพื่อจะเติบโตในความเชื่อ

- เราเชื่อในสิ่งที่พระเยซูเจ้าสอน
- วางใจในพระองค์
- ดำเนินชีวิตความเชื่อด้วยการปฏิบัติจริง
- เชื่อในพระบิดาเจ้าพระผู้สร้าง ผู้ส่งพระบุตรมากอบกู้เรา
- เชื่อในพระจิตเจ้า ที่พระบิดาและพระเยซูเจ้าส่งมาเพื่อเป็นพลังให้แก่พระศาสนจักรในการสานต่อพันธกิจของพระคริสตเจ้า

เราเติบโตในความเชื่อเมื่อเราฟังพระวาจา

- ยอมรับข่าวดีที่พระเยซูเจ้าทรงเปิดเผย ยอมให้พระวาจานั้นสัมผัสใจเรา เปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา
- เพื่อจะเป็นดังนี้ได้ เราต้องศึกษาคำสอนของพระเยซูเจ้าตั้งที่บันทึกในพระคัมภีร์และตามที่พระศาสนจักรสอน
- เราต้องอ่านและศึกษาพระคัมภีร์และเรียนรู้คำสอนของพระศาสนจักร